

Ett förfluet ord.

Gammal melodi.

Moderato.

Sång.

Piano.

The first system of music features a vocal line (Sång.) and a piano accompaniment (Piano.). The vocal line begins with a whole rest, followed by a series of eighth notes. The piano accompaniment starts with a forte (f) dynamic and consists of a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes.

På Munkbron tro - na - de en ma - dam Så
 ha - de höns som hon, vi - så fram Å

The second system continues the vocal and piano parts. The vocal line has a repeat sign. The piano accompaniment includes a piano (p) dynamic marking.

tjock och vör - dig att skå - da. Hon
 li - ka kack - la - de bå - da. Ho' vil - le säl - ja dem

The third system continues the vocal and piano parts. The vocal line has a repeat sign. The piano accompaniment continues with a steady rhythm.

al - li - ho - pa, Å där - för klöf ho' sin näbb å ro - pa: Kom

The fourth system continues the vocal and piano parts. The vocal line has a repeat sign. The piano accompaniment continues with a steady rhythm.

hit a köp!

The fifth system concludes the piece. The vocal line has a repeat sign. The piano accompaniment ends with a final chord and a repeat sign.

Farväl du falska Stina!

♩ Moderato.

Gammal melodi.

Hur mån-ga und-li-ting här i vär-la dä' kan ske, mä'

sorg i hjär-ta' vill ja' nu för-täl-ja. Hur

som en stack-ars karl ej me-ra nu fins kvar, a

hur af kär-lek dä' kan bli e-län-de.

Grythytte-pågen.

Bondeson och S. Erling.

Allegretto.

The piano introduction is in 6/8 time, starting with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The right hand plays a melodic line with eighth notes, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with chords and eighth notes.

Jag är blott en fat-tu-ger tor-pa-re-påg, hopp su-de-ru-de-rul-lan-lan-
 A far min den kal-lar di An-nickas måg, hopp su-de-ru-de-rul-lan-lan-

The first system of the song features a vocal line with lyrics and a piano accompaniment. The piano part continues with a steady eighth-note accompaniment. The lyrics are: "Jag är blott en fat-tu-ger tor-pa-re-påg, hopp su-de-ru-de-rul-lan-lan- A far min den kal-lar di An-nickas måg, hopp su-de-ru-de-rul-lan-lan-".

1. lej! 2. lej! Mor mi' hō ä fal-lu-ger mä'

The second system shows two first endings for the vocal line. The piano accompaniment continues with the same eighth-note pattern. The lyrics are: "1. lej! 2. lej! Mor mi' hō ä fal-lu-ger mä'".

väf-ver å spo-lar å tral-lar å gno-lar, hopp su-de-ru-de-rul-lan-lan-

The third system continues the vocal and piano accompaniment. The lyrics are: "väf-ver å spo-lar å tral-lar å gno-lar, hopp su-de-ru-de-rul-lan-lan-".

lej! Hopp su-de-ru-de-rul-lan-lan-lej!

The final system concludes the piece with a vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "lej! Hopp su-de-ru-de-rul-lan-lan-lej!". The piano part ends with a final chord and a fermata.

En Singers Symaskin.

S. Erling.

Moderato.

The first system of music consists of three staves. The top staff is a vocal line with a treble clef and a 3/4 time signature. The middle and bottom staves are piano accompaniment, with the middle staff in treble clef and the bottom staff in bass clef. The piano part begins with a forte (*f*) dynamic. The music is in 3/4 time and features a mix of eighth and quarter notes.

The second system continues the musical notation. It includes the vocal line and piano accompaniment. The lyrics "Jag är en stackars symam-" are written under the vocal line. The piano part includes a piano (*p*) dynamic marking. The system ends with a double bar line and repeat signs.

Jag är en stackars symam-

The third system continues the musical notation. The lyrics "sell och hyr ett rum på ne - dra hot - ten. Mitt" are written under the vocal line. The piano part continues with its accompaniment.

sell och hyr ett rum på ne - dra hot - ten. Mitt

The fourth system continues the musical notation. The lyrics "namn är en - kelt, en - dast Lot - ten. Jag syr från mor - gon och till" are written under the vocal line. The piano part continues with its accompaniment.

namn är en - kelt, en - dast Lot - ten. Jag syr från mor - gon och till

qväll; Men fast jag sytt i män-ga år, På sam-ma punkt jag än-då

Allegretto.

står, Ty knap-pa bli för tjens-ter-na, då man

ej kan få en ma-skin, en ma-skin, en ma-

skin; då man ej kan få en ma-skin, en Sin-gers sy-ma-

skin.

Stenkuplett.

♩ Allegretto.

För ro skull en

vi - sa jag äm - nar att sjun - ga om sten. Fast rim me - na

blif - va så tjo - ka å tun - ga som sten Jag gno - lar lik -

väl up - på enk - las - te tral - len och ko - kar en sop - pa på den - na me -

tal - len. Hvad vi - san blir lus - tig, och sop - pan blir mus - tig på sten!

D.S. al

Djurkuplett.

§ Moderato.

The piano introduction is in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It features a treble clef with a whole rest, a middle staff with a triplet of eighth notes followed by a melody, and a bass clef with a forte (*f*) dynamic and block chords. The piece concludes with a *Fine.* marking and a fermata.

När för - sta gån - gen ja' möt - te flick - an på stran - den, Dä'

The first system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line is in a treble clef, and the piano accompaniment is in a grand staff. The piano part begins with a piano (*p*) dynamic. The lyrics are: "När för - sta gån - gen ja' möt - te flick - an på stran - den, Dä'".

va' o - möj - ligt att ta en kyss ens på han - den. Hon

The second system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line continues with the lyrics: "va' o - möj - ligt att ta en kyss ens på han - den. Hon". The piano accompaniment provides harmonic support.

ha - ra skrat - ta' å sprang i - från mej den styg - ga. Då

The third system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line continues with the lyrics: "ha - ra skrat - ta' å sprang i - från mej den styg - ga. Då". The piano accompaniment features a forte (*f*) dynamic in the final measure.

tänk - te ja': Den som ba - ra vo - re en myg - ga.

The fourth system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line concludes with the lyrics: "tänk - te ja': Den som ba - ra vo - re en myg - ga." The piano accompaniment ends with a fermata. Section markers (§) are present at the beginning and end of this system.

D. S. al Fine §

Lars
Bondesons

Variété-Kupletter och Visor.

5:te häftet.

Text.

Ett förfluet ord.

(Gammal melodi.)

På Munkbron tronade en madam
Så tjock och vördig att skåda.
Ho' hade höns, som ho' visa' fram,
Å lika kacklade båda.
Ho' ville sälja dem allihopa,
Å därför klöf ho' sin näbb å ropa:
»Kom hit å köpl!»

Men da'n va' ruskig å vår madam
Begynte frysa så svåra.
Då tog ho' sej en så starker dram,
Att uti öga kom tåra'.
Men ändå va' ho' som klippt å skuren
Att nacka hönsa där ner i buren
Å tuppen mä'.

Affär'n gick bussigt, å fram på da'n
Ho' nästan sålt hela kullen;
Men frös dä' gjorde ho' utå f-n,
Så ho' i syna blef svullen.
Då lukta ho' än en gång på korken
Å tänkte: »Hin må stå här på torken
Å inte ja'!»

När sista höna' dock skulle fram,
Fick mor betala kalase'.
För ho' ha' tatt en för starker dram,
Ho' flög ifrå'na dä' ase'.
Då vardt ett lif utan allan ände.
Hvarenda hand sig mot himlen vände
Att höna ta'.

Å gumma sprang, fast dä' gick på sne'
Vid kajen å börja' gråta.
Men ett tu tre klef ho' rakt breve'
Å föll i vattne' dä' våta.
Så låg ho' där nu å sam å stöna'
Å skrek så gällt: »Den, som tar mi' höna,
En krona får!»

Farväl, du falska Stina!

Hur många undli' ting här i världä' kan ske
 Mä' sorg i hjärta' vill ja' nu förtälja.
 Hur som en stackars karl
 Ej mera nu finns kvar,
 Å hur å kärlek dä' kan bli elände.

Han sade te' e' flicka — ja' tror ho' hett' Kristin —
 »Du ä' dä' allt e' inligt rarer jänta.»
 Mä' ett så va' dä' gjordt;
 Ja, dä' gick hiskligt fort.
 Dä' va' en dä', när Kalle gick å plöjde.

Så lefde de tesamman i kärlek å i tro
 Å hade så förinnerliga roligt.
 De hjälptes åt på lö'n,
 När Stina mjölka' kon,
 Stog Kalle tåligt still och höll i horna.

Men lycka' ho' ä' vanskli' dä' får en pröfva på
 Å döden i hvar buske på en lurar;
 För Stina tog te' slut
 En, som såg bättre ut,
 Å Kalle stog där ensam mä' sin smärta.

Dä' börja' han å gråta å gick till stranden ned
 Han ville inte mer nu längre lefva.
 »Ajö, mi' fästemö,
 I möra ä' ja' dö!»
 Sé'n lät han båten flyta hvart han ville.

Sé'n tog han fram e' krita å skref på båtens stam:
 »Farväl, farväl, farväl, du falska Stina!»
 Å sé'n tog han ett hopp,
 Så att hans arma kropp
 I kalla vattne' sjunkte ner te' botten.

Sé'n hittade de honom allt uti hafsens djup;
 Där hade han två sammanknäfta händer.
 Men dö han va' ändå.
 Dä' kan en väl förstå,
 Å fickera va' fulla utå kräfter.

Besynligt nog, i munn' låg tobaksbussen kvar,
 Men krita den va' ingen stån' te hitta,
 Förrän de skulle ta'
 Hans hänner sär å dra,
 Så höll han så för hiskligt hårdt i biten.

Ja, hör Ni nu go' vänner, hur farligt ä' dä' ju,
 Att bli så där för hiskligt kär å tokig.
 Å tänker Ni som ja',
 Så vore dä' ju bra,
 Om Stina fick en kär, som kunde klå'na!

Grythytte-Pågen.

Ja' ä' blott en fattuger torparepåg
 Hoppsuderuderullanlanlej.
 Å far min den kallar di Annikas måg.
 Hoppsuderuderullanlanlej.
 Mor mi ho' ä'
 Fattuger mä'
 Väfver å spolar
 Å trallar å gnolar
 ∴ Hoppsuderuderullanlanlej. ∴

Hos Grythyttebo'en ja' tjenar som dräng
 Hopp etc.
 Å der får en knoga i fullan bosfläng
 Hopp etc.
 Plöja å så,
 Slagta å få,
 Knoga å plita
 Å klättrasra slita
 ∴ Hopp etc. ∴

Om mörna knappt sola ä' oppe en fot
 Hopp etc.
 Förrän boen kommer så trin' som ett klot.
 Hopp etc.
 Dundrar å svär
 Opp mä dej Per,

Hör hva' ja' ber dej
 För annars ja' ger dej
 ∴ Hopp etc. ∴

Då duger dä inte å svara som så
 Hopp etc.

Ja' sömnuger ä' å ja' vill inte gå
 Hopp etc.

Då ska' en tro
 Röer som blo'
 Blir han i snuten
 Å otäck i truten

∴ Hopp etc. ∴

Å piga ho' ä' int' så rasande kry
 Hopp etc.

På en gång ho' kan inte mjölka å sy
 Hopp etc.

Sejer som så
 Per kan'e gå
 Å fora de kräka
 Åt mej stackars däka

∴ Hopp etc. ∴

Ja' tror att ho' gärna vill ha' mej te' man
 Hopp etc.

I Julas ja' ga'na en sölkesduk grann.
 Hopp etc.

Ho' ble' så gla'
 Tack ska' du ha'
 Kära min Pelle
 Du får foll i ställe

∴ Hopp etc. ∴

Ja tänk er va' roligt dä ska' bli ändå
 Hopp etc.

Få sitta ve vagga å sjunga som så
 Hopp etc.

Pojken så rar
 Glor stint på far
 En fet'en en tjock'en
 Vi snart få en tock'en

∴ Hopp etc. ∴

En Singers symaskin.

Jag är en stackars symamsell
 Och hyr ett rum på nedra botten
 Mitt namn är enkelt, endast Lotten.
 Jag syr från morgon och till kväll;
 Men fast jag sytt i många år,
 På samma punkt jag ändå står,
 Ty knappa bli förtjänsterna,
 Då man ej kan få en maskin;
 En maskin,
 En maskin;
 Då man ej kan få en maskin
 En Singers symaskin.

Uppfinningen är utan skämt,
 Den styfvaste, som någon funnit;
 Och ingen symamsell än hunnit
 Till tjugu år det är bestämdt,
 Förr'n symaskin ho' pröfvat på;
 Men jag kan ej en egen få,
 Fastän jag syr båd' dag och natt
 För att kunna få en maskin
 En maskin etc.

Och konsten den är ej så svår,
 Ty har man sytt en gång ell' flera,
 Behöfver man ej lära mera.
 En del dock gå i många år,
 Men kunna ej på egen hand
 Sig lära sticka rätt ett grand,
 Ty flera snedstygn lätt man gör,
 När man ej kan sy med maskin,
 Med maskin etc.

Men tråkigt blir det dock till slut,
 När man skall låna jämt och ständigt.
 Tänk hvad det skulle gå behändigt,
 Då man i hvilken stund, minut,
 Som helst fick sy och sticka på.
 När skall väl jag den glädjen få?
 Ja, finns det ej en enda själ,
 Som kan ge mig en maskin?
 En maskin etc.

Men tyst, nu har jag det minsann!
 Nu fann jag på det rätta knepet.
 Tänk, att jag inte' förr begrep'et!
 Kors, att så dum man vara kan!
 Jag annonserar blott och bart:
 »En flicka vill sig gifta snart.
 Dock märk att det ett vilkor är,
 Att hon kan få en maskin,»
 En maskin etc.

Det tror jag bästa medlet är,
 Och skam det är ej att försöka.
 För mindre får man ryggen kröka.
 För öfrigt är ej stort besvär,
 Och jag är nästan säker på,
 Att som en dans det nog skall gå.
 Så fattig är väl ingen karl,
 Att han inte kan ge mig en maskin
 En maskin etc.

Stenkuplett.

För ro skull en visa jag ämnar att sjunga om sten.
 Fast rimmena blifva så tjocka å tunga som sten,
 Jag gnolar likväl uppå enklaste trallen
 Och kokar en soppa på denna metallen.
 Hvad visan blir lustig,
 Och soppan blir mustig — på sten!

Ja, sten är en ypperlig, härlig Guds gåfva. — På sten
 Herr Jakob sig tyckte förträffligen sofva allen'.
 När byggnaden stannade af uti Babel,
 Så tornet såg ut som en afhuggen snabel,
 Hvad vållade grälet
 Hos byggnadsbefälet? — En sten.

Och Sturarne alla de brukade namnet af sten.
 Och Gustaf den förste bevisade gagnet af sten.
 I sten stå ock stundom bokstäfver att läsa,
 I sten törnar också rätt ofta en näsa.
 Ja, hela naturen
 Ä' tecknad å skuren — i sten.

Det bildas båd' krukor och grytor och grottor af sten.
 Det enda, som inte uppåtes af råttor, är sten.
 Otroliga sorter det finnes af stenar,
 Från ädelsten, tegelsten, gråsten, rännstenar.
 I sistnämnda mången
 Har legat där fången — som sten.

Hur mången i världen har icke ett hjärta af sten,
 När sorgen och fattigdom framkalla smärta och men!
 Otroligt i världen frambringas af stenar.
 Jag hoppas, mitt herrskap förstår hvad jag menar.
 Att i yttersta nöd
 Skapar Allmakten bröd — utaf stenar.

Djurkuplett.

(Gammal melodi.)

När första gången ja' mötte flickan på stranden,
 Då' va' omöjligt att ta' en kyss ens på handen.
 Hon bara skratta å sprang ifrån mej den stygga.
 Då tänkte ja': »Den som bara vore en mygga!»

Du har en ovän, på hvilken prompt du vill hämnas,
 Men du ej orkar, min gosse. Törs det väl nämnas?
 Mån tro, hvad skulle du önska dig utaf tre ting,
 Om inte det: »Om jag ändå vore en geting!»

I mörka natten du kryssar framåt å stöter
 Emot polisen, som just ej vänligt bemöter,
 Och i bataljen du får på hatten mång' bugla.
 Då vore bäst, om du vore uf eller ugglar.

På restauranten du är af rätter begränsad,
 Men törs ej röra, blott se, ty kassan är länsad.
 Snällt sitta still vid en enkel smörgås å suga
 Och önska ifrigt: Ack den som vore en fluga!

